

Det sidstnævnte dagsordensforslag vedtoges med 119 stemmer (S, KF, V og RV) mod 13 (SF, VS, DK og Kai Moltke).

Hermed bortfaldt det af Morten Lange og det af Sigsgaard stillede forslag om motiveret dagsorden.

2. Den 11. november 1970 anmeldtes i folketetinget (F. sp. 1087) følgende forespørgsel til *statsministeren* af Aksel Larsen, Morten Lange og Ømann:

„Hvilken redegørelse kan statsministeren give folketetinget for den af regeringen planlagte indkomst- og lønpolitik samt de påtænkte midler til dens iværksættelse?“

Fremme af forespørgslen vedtoges ¹²/₁₁ (F. sp. 1202). Forespørgslen foretoges ¹/₁₁ (F. sp. 1527).

Ordføreren for forespørgerne, *Aksel Larsen* (SF), tog sit udgangspunkt i den forespørgselsdebat, som fandt sted den 15. maj 1970 (årbogen 1969-70, side 679 ff) og det ved den lejlighed vedtagne forslag om motiveret dagsorden. Ved dette — der var vedtaget med 86 stemmer mod 73 — opfordredes regeringen bl. a. til efter drøftelse med organisationerne og med henblik på den kommende overenskomstperiode at fastlægge en på samfundsøkonomiske hensyn baseret ramme for en socialt afbalanceret indkomstudvikling og at tilskynde arbejdsmarkedets hovedorganisationer til at indgå en ny aftale om samarbejdet på de enkelte virksomheder.

Den 22. september var statsministeren på et møde med organisationerne kommet med et blødt oplæg, som blandt andet havde indeholdt en bebudelse af den senere gennemførte lov om et prisstop. Senere havde regeringen tilkendegivet, at der skulle lægges et meget lavt loft over mulighederne for lønforbedringer, den såkaldt automatiske pristalsregulering burde afskaffes, og der skulle indføres et såkaldt lønnævn til at afgøre, om der i givet fald under visse omstændigheder kunne bevilges en delvis løndækning for en del af prisstigningerne. Dette måtte betegnes som lønstoppolitik, selv om der var givet visse vage antydninger af eventuelle overvejelser af kapitalvindingsskat, udbyttebegrænsning og måske andet.

På dette grundlag havde regeringen bedt arbejdsmarkedets parter om at forhandle og indledt forhandlinger med tjenestemændene og opsagt overenskomsterne med de statsansatte. Det var horribelt, at regeringen ville have et ja til sit lønpolitiske udspil uden at sige, hvordan den økonomiske politik i øvrigt ville blive, ja, uden at kunne give besked om, hvad man ville gøre for at bremse prisstigningerne ved prisstopets ophør den 1. marts 1971.